

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สื่อมัลติพอยท์เม้าส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอสรุปการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สื่อมัลติพอยท์เม้าส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สื่อมัลติพอยท์เม้าส์ ที่พัฒนาขึ้น

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สื่อมัลติพอยท์เม้าส์ที่พัฒนาขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สื่อมัลติพอยท์เม้าส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $91.14/85.36$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สื่อมัลติพอยท์เม้าส์ที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สื่อมัลติพอยท์เมาร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.28$, $S.D. = 0.44$)

อภิรายผล

สรุปข้อค้นพบจากการวิจัยมีประเด็นที่ควรนำมาอภิรายผลวิจัยมีดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สื่อมัลติพอยท์เมาร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ $91.14/85.36$ หมายความว่า นักเรียนทำคะแนนจากการปฏิบัติกรรม ระหว่างเรียน และประเมินระหว่างเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 91.14 และคะแนนจากการประเมินหลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.36 ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพต่ำที่สุดแบบปฏิสัมพันธ์สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน $80/80$ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนอย่างเป็นระบบ ออกแบบและพัฒนาตามลำดับให้เหมาะสมกับประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน โดยคำนึงถึงทฤษฎีและจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และใช้หลักการของสื่อประเมินทำให้ได้รับบทเรียนที่ประกอบด้วยภาพ สี มีเนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และได้นำไปทดลองใช้ก่อนที่จะนำมาใช้เก็บข้อมูลจริงจึงทำให้ได้มัลติมีเดียแบบปฏิสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมณฑา ลักษณะจันทร์ (2546 : 62) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เรื่อง ตำแหน่ง ขนาดและปริมาณ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $90.42/96.67$ และวราภรณ์ พลนาคุ (2552 : 88) ได้ศึกษาการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสาระสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพดีเยี่ยม ($96.36/95.27$) ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ($95/95$) นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นมากขึ้น มีความสุขสนุกสนานกับการเรียน อย่างเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

2. ผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สื่อมัลติพอยท์เมาร์มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ภายในห้องเรียนปรากฏว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นอย่างมากยิ่งขึ้น และบทเรียนที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือ เรื่อง Family เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนเอง รู้จักข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวของเพื่อนในชั้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงว่า การสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สื่อมัลติพอยท์เมาร์ทำให้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค